

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

10 de rationibus & Exceptionibus successio-
num intestati ascendentium, &
de legibus harum successio-
num extra ius Iustinianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

vel proavis & proavia paterni vel materni: inter paternos & maternos avos & avias equaliter etiam bona dividuntur. Ut ex bonis defuncti, puta Titii, avus & avia eius ex parte patris, mediam partem consequantur: avus & avia ex parte matris, aliam mediam. Et ita avus & avia patris faciunt unum gradum, & vnam stirpem loco filii: avus & avia matris, aliam stirpem. Et proinde quia isti succedunt in stirpes, si Titius decesserit relicto tantum avo paterno, vel avia paterna sola, & relicto avo & avia maternis: tantundem consequetur solas avus vel sola avia patris, quia stirps est, quantum avus & avia matris, qui aliam stirpem faciunt: & contra, tantum avus vel avia solius matris, quantum avus & avia superstitis patris. Nam deficientis portio, eis qui sunt de stirpe accreleat, quamdiu aliquis ex illa superaverit, neque ad alterius stirpis personam deferretur, *§. consequens, & §. reliquum, de heredi. ab int. venient.* Si tamen avus & avia materni aut paterni concurrerit cum patre vel matre, vel cum his duobus vel cum altero horum, excluderetur avorum & proavorum gradus a proximioribus paterno & materno, *auth. defuncto, ad Senatu. Tertull.* Exceptione tamen huc adferri oportet, ex distinctione potissimum bonorum, in qua praxis variat, sed de iure quod tenendum sit, explicatur.

11 ¶ Nam si quæ diximus de æqualitate successione per stirpes ascendentium, intelligenda sunt, quando bona filiorum, de quorum successione agitur, sunt aduentitia, & aliunde quam ex liberalitate patrum, avorum, matrisve processerunt, puta quia industria, arte vel officio filii acquisita sunt, vel ex donatione aut hereditate extraneorum a familia, obvenere: quia in his vera divisio in stirpes est. At in bonis, quæ ex parte matris vel patris, vel eorum descendens advenierunt, resolutur ut proximior in gradu eius lineæ a qua processerunt, præferatur alterius lineæ ascendenti, etiam in æquali gradu existenti. Ut puta, Titius, cui donatum est ab avo paterno, decessit intestatus relicto patre & matre superstitibus, in successione eius pater præferetur matri: item mater patri, si ex linea materna bona quæ reliquit Titius habuisset, *l. quod scitis, §. si de bo. que li. & ibi Bart. & d. auth. defuncto.* nisi mater exclusa a successione esset filii propter consuetudinem municipii. Si tamen qui dederunt sit in gradu dispari cum proximioribus ex alia linea, ab illis excluduntur: veluti avus paternus dedit Titio nepoti mortuo, mater Titii præferatur avo paterno in his etiam bonis, & in aliis quæ sitis ex linea paterna. Et ita etiam pater Titii excluderet avum maternum in bonis quoque quæ sitis ex linea materna, *auth. defuncto, C. ad Tertull. & dicta l. quod scitis, de bon. que lib. C. Guillelm. Benedic. ubi sequitur, nume. 74. & 75. Chassan. ad §. 6. ad verba, lignæ directæ, nume. 7. & 8. tit. des successions, in consuet. Burg.* Sic in superioribus aliis, etiam in bonis ab alia linea quæ sitis, proximiores ex alia linea defuncto potiores sunt, *gl. in §. consequens, de her. ab int. veni. glo. 3. in auth. defuncto, ad Tertull.* quamvis in descendens paulo diversum servetur, de ratione diversitatis in *terp. in d. auth. defuncto, & Alex. cons. 115. inci. Antonius, 1. vol. C. cons. 80. 1. vol.*

12 ¶ Et hæc ita disputantur, quando ascendentes soli reperiantur superstitibus Titio mortuo. Ceterum, quando Titio fratres sunt utriusque coniuncti ex parte eodem & matre, illi superstitibus cum ascendens gradu proximis succedunt, fratrum vel filii: licet pater & mater adint, dividenda videlicet inter ipsos hereditate pro personarum numero, ut ascendens atque fratrem quilibet pro se æqualem portionem habeat, sed & fratrum filii portionem sui parentis accipiant. Nullo in hoc casu usufructu omnino patre sibi ex filiorum filiarumque portione vindicante: quia pro usufructu ei hereditatis pars in proprietate tribuitur. Nulla differentia inter has personas sexus, an per masculinam vel per femininam lineam mortui personam contingant, si vive iuris vel alienæ potestatis sint, constituta, *hac expressè in §. si vero cum ascendens, de her. ab int. veni. in auth. nouella const. 118. vnde auth. defuncto, ad Senatu. Tertull. C. §. 1. ut si fil. succed. in auth. noue. const. 127. §. & quoniam mater, de nup. in auth. auth. & cum solis, C. ad Sen. Tertull. Paul. Castren. etiam ait, auth. defuncto, ad Tertull. locum habere & non admittit fratres defuncti cum patre vel matre, si non sint utriusque coniuncti, id est, utroque parente: aliter vero præferri patrem aut matrem fratri defuncti ex vno latere coniuncti. Sed tamen, inquit, si frater sit coniunctus ex parte patris vel matris, qui quæve succedere vult, admittit simul debet. Cui tamen distinctioni in eandem auth. defuncto refragatur Baldus, idque etiam excludi fratrem in hoc casu iudicatum est, secundum Baldum, vide *Papum, in Rhapsod. aref. lib. 2. tit. 1. are. 7. §. Corneum, cons. 242. vol. 1. l. 2. §. Verba porro illa, ut fratres fratrumque filii succedant vna**

*cum ascendens proximis, dubia inter interpretes sunt, extra patrem & matrem. Nam omnes quidem probant, fratres fratrumque filios succedere citra controversiam cum patre & matre, nec fratres eos excludere. Sed non si pater aut mater superstitibus non inveniatur, an fratres defuncto utriusque coniuncti, avum, aviam & superiores excludant, dubium est. Etenim glo. in auth. defuncto, ad verbum, proximis, alia gloss. in §. si vero cum ascendens, ad verbum, proximis, de heredi. ab int. veni. tradit, avos & avias & superiores, proximiorum nomine venire, sublatis de medio patribus vel avibus, & vna cum fratribus defunctis succedere. Sed verior videtur contraria sententia, ut frater vel fratres defuncto utriusque coniuncti decedentes sine patre & matre, soli succedant, exclusis avibus & superioribus. Et ita proximi intelliguntur, cum quibus concurrant tantum pater & mater, *l. de Bellous, in d. §. si vero, per illum text. Bald. in auth. defunctis, col. 14. ad Tertull. C. Alex. cons. 80. 1. vol. Chassan. ad §. 6. ad verbum. Et au regard des autres biens, nu. 2. des successions in consue. Burg.* Ceterum, quia dictum est, fratres ex utroque parente coniunctos succedere fratri defuncto, patet emendatam esse Codicis Iustiniani l. si quis vel si qua, l. 17. ad Tertull. quæ ex altero tantum coniunctos cum matre admittebat. Ex quibus colligere potes personas quibus succeditur, & que succedunt, formam successione, & effectum.*

¶ Adde tamen in spuriorum filiorum intestatorum successione, distinctionem parentum: ut pater vulgo quæ sito nullo modo succedat. Quod & in eo quem genuit ex concubina domo retenta verum puto, quicquid sentiat interpretes. Nam si protinus ablegentur a successione patris huiusmodi spurii, qui nihil peccarunt, quanto magis pater a successione eorum, quos cum scandalo & peccato maximo generasse se profitetur, *§. in quibus mod. nat. esse. sus. in auth.* Eadem est utriusque ratio, saltem prohibitionis successione ascendens & descendens, per l. nam & si parentibus, de offic. testam. P. At mater, in quibus casibus, & quatenus, & eo modo quibus succedit ei filius spurius, non adulterius vel incestuosus, iisdem succedit, *l. si qua illustris, C. ad Orficia. §. si de Senatu. Tertull. §. vulgo, de success. cognat. l. si spurius, vnd. cog. P. Est, Heraclidis & Plutarchi testimonio, in Solone, lex Solonis, unde etiam est scriptura *ἰσοπένης ἢ ἀδελφῶν ἢ τῶν πατρῶν ἢ μητρῶν, spurii patres alere necesse ne habeant.* Qui enim inquit, in compressione mulieris decorum non servat, non proles, sed libidinis gratia eo se impelli liquido docet.*

De Rationibus & Exceptionibus successione in testati ascendens: & de legibus harum successione extra ius Iustinianeam.

- C A P. 10.
- 1 Ascendens intestatorum descendens cur deferatur successione, & nu. seq.
 - 2 Honor parentibus reddendus in quo consistit vere.
 - 3 Patris & filii magna persona, vocis & bonorum coniunctio.
 - 4 Mater quare filio intestato succedat.
 - 5 Mater excludi an statuto a successione filii possit, & an exclusa petas saltem legitimam.
 - 6 Ascendens an in feudis filiorum descendens intestatorum succedat.
 - 7 Pater & ascendens ex quibus causis priuatur successione descendens.
 - 8 Mater priuatur successione filii, si transeat ad secundas nuptias, & si ei pupillo non petserit tutorem.
 - 9 Pater, qui male habuit filium, indignus eius successione.
 - 10 Filii non succedunt, qui eos nocant, vel mortis causam præbuit: si furiosorum curam non habuerit: si expulserit. & nu. 11. & 12.
 - 13 Patris & matris successio intestatorum filiorum, ex legibus Alemanorum, Salsæ, & Ripuarie.

¶ Quamquam si ordine turbato, ut diximus, & præter spem naturalem, ascendens descendens succedant: tamen æquum est pluribus rationibus, & Deo ita statuente, ut in iuris senioribus præmorianur, descendens bona ad superioris ordinis gradus, deficientibus descendens: pertinere. Prior est, ut qui morte filiorum & descendens luctu & dolore affliguntur, in aliquo releuentur, inque solatium liberorum amissorum hereditatem luctuosam consequantur, *§. & primus quidem, de Senatu. Tertull. ap. Iust. l. iure succursum, de iure dot. P. l. si. §. cumq. com. de succ. C.* Et, ut Cicero pro Quinto, ad quem summus moror ex morte alterius venit ad eundem summum successione honorem pervenire oportet. ¶ Secunda, quia idem ius debetur ex vinculo simili pietatis & nature, parentibus & filiis: quod non distinguitur alio discrimine quam inuersione ordinis mortis, *l. nam & si parentibus, de inoff. H h h 3*

testa. P. Imo si vinculum obligationis, quo filii parentibus neantur, inspiciamus, maiori cum ratione deferenda erunt bona filiorum parentibus, quam parentum filiis. Cum non possimus Deo aut parentibus gratia & beneficia pro dignitate acceptorum & pro meritis rependere, Arist. li. 9. Ethic. c. 1. Patri honor post Deum, Ioseph. lib. 2. cont. Apionem, honorati iussit Deus parentes, Exod. 20. 2. Prouer. 20. Ecce. Honor pro illo non consistit in sola reuerentia, sed in beneficiendo, & in largitione bonorum, Marc. 7. Plato, 5. de Rep. i. ad Tim. 5. c. si qui filii parentes, 30. dist. Quod si propter benemerita responsum est deferri successiones, nec adiecit pro hoc. P. quis negare poterit, deberi hereditatem patri & matri, qui de filio optime meriti sunt? Et Phalaris, quamuis Tyrannus, tamen natura impellente simile profert testimonium, scribens Paulorae filio, epist. Phalar. 9. Μάλιστα μὲν ἀριστοτέρως τὸς γονεῖς, ὃ παῖ, ἐργάζονται πρὸς σὲ καὶ πρὸς πλείους τοιαύτους, τὸ τοῦ δὲ στυγνὸν καὶ ἀλλοῦς ἐνσεβῆς, ἢ ὅτι μὲν ἴδου τὴν τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνεργητικῶν χάριτος. ἔπειτα πατὴρ μὲν ἴσον μάλλον ἢ μητὴρ. ἢ ἄπο τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων πατέρων ἂν εἴη δὲ ἴσως πλείονα ἀνεύχων, καὶ τὰ μητέρας, ἀλλὰ ἢ μὲν τῶν τῶν καὶ πλείονα, μάλιστα ἀλλοῦς ἀνεύχων πόνος, id est, Maxime te utrumque parentum amare oportet, o fili, & plurimi facere: hoc enim filio pius & honestum, ut genitorum, & eorum qui tot beneficia in eum contulerunt, recordetur. Quod si ab officio desistendum est, matris potius quam patris. Non enim tibi sunt in educatione patris & matris paria officia: sed hoc cum filios uter uterque pepererit, educauerit, alios innumeris fert labores. Prima, inquit Valerius Maximus, nature lex est, diligere parentes, Val. Max. li. 5. c. 4. Est locus hic omnibus familiaris & tritus, etiam iocundis bonarum disciplinarum literis, quare nec huic diutius immoror: sufficitq; mihi indicasse, quae ad hanc nostram rationem de subuentione paterna & materna dici possunt, quae otium cuiusque potest facile producere, l. si de impube. & alius sub tit. C. l. cum scimus, §. si de agri. & consil. lib. 11. C.

¶ Tertia igitur ratio, quod propter personarum filii & patris coniunctionem naturalem, ut pene pro eadem persona habeantur, §. si vero, de iur. stipul. & eadē voce ad propria bona reuerti dicitur pater succedendo filio, l. i. largius, de success. edi. Nec est ferendum, patrum & filiorum, ut neque fororum & fratrum, uxoris & mariti familiam diuidi, in l. pen. commu. vtri. indi. lib. 3. C. iur. 38. Et cum vel ex occasione patris, vel eius generationis causa, ob quam videntur omnia a patre accepisse, filii bona sibi quaesierint: ea ipsa æquum est redire ad eundem patrem & matrem, quasi ab iis profecta. Ne liberalitatis superiorum in filios munificencia, formidine iniecta amittendi, reuocetur, l. 2. de bon. que libe. C. l. dos a patre, solu. matri. C. ut res de facili redit ad suam naturam, l. si vnus, §. pactus, de pac. P. Exemplo nobis esse possunt arbores & plantæ, quæ vbi æstate fructus & folia produxerunt, vbi hyemis aduenientis frigore, ramos a se productos penitus exui foliis & veluti vita sentiant, statim succum & alimentum, vimq; omnem, quam per truncum in ramos sparserant, ad radices vnde processerant, reuocant: ut adueniente vere & tempore opportuno regenerationi inseruiant.

¶ Et iure etiam primo ciuili Romanorum, filii ratione vitæ & necis personæ, & bonorum omnium, in libera erant paterna dispositione, propter ius patrii in Romulo parentibus concessum, Diony. Halic. lib. 1. & 3. Antiq. Roma. l. si de pat. pot. C. Omnia etiam filius iure Pandectarum patri quaerebat, ut nec momento dominium quaesitorum apud illum remaneret, l. placet, de acquir. her. P. l. 2. de castr. pecul. P. l. si. C. eod. tit. Rationes autem, quæ extra potestatis patriæ considerationem faciunt, fauent etiam matri: sed & illa quod eodem iure Romano, materfam. quæ conuenerat ritu legitimo in manum mariti, si in filio erat in successione mariti, & vna cum filiis succedebat, Diony. Halic. in 2. Et proinde mitum non est, si cum filiis mortuo filio succedat. Sunt & labores plures, quos mater pro liberis sustinet, ut docuimus ex Phalaride, & docet ius, c. 2. de conuers. infidel. ut recte miserationis ratio, & debiti naturæ ius rectissime eas admitti iudicent. Et ut malæ famæ est qui dereliquit patrem: ita maledictus a Deo, qui exasperat matrem, Ecclesiast. 3. c. Quod contingeret, si priuaretur filii luctuosa successione.

¶ Atque Baldus, consil. 83, in 5 par. consil. annotauit, statutum excludens matrem a successione filii esse iniuriam, & contra naturalem rationem, nec valere etiam adhibita confirmatione principis quia princeps non censetur statuta confirmare, nisi quæ iusta sunt, ut ait Cynus, in l. de iis qui sunt sui vel alie. iur. Plura de hoc statuto disputat Nicol. Boerius in §. 3. de testam. in consuet. Biturig. Consentiant autem omnes interpretes, quod valet

statutum seu consuetudo, qua pater & mater certum quid tantum accipiant de bonis & successione filiorum descendendum, ut Alber. de Rej. in 1. par. stat. quæst. 60. & 2. par. quæstio. 110. potillimumque tuerentur illud illi, qui omnino legitimam ascendendum tolli posse defendunt, Lud. Roma. consil. 32. pen. col. Chassa. ad §. 2. ad ver. que ne leuir laisse leur legitime, nu. 5. & ad ver. la tierce partie des biens, num. 4. tit. des successions in consuet. Burgund. Imo & exclusam matrem a successione vniuersali filii, excludi a successione legitime, l. si quando, §. si. nu. 10. & in de inoff. testa. C. Pau. Cast. in l. Titio centum, §. Titio genero, col. penul. de cond. & dem. P. & consil. 106. Alex. consil. 68. in 4. vol. vide Pano. consil. 75. in 1. volum. quia ea ius debetur, qui ab intestato succedere possunt, l. parentibus, C. de inoff. testam. ut diximus in ca. de legitima, superiori libro.

¶ Quare & in feudorum successione maxime inspiciunt consuetudinem quæ obtinuerit in præcedentibus actibus. Verum communi consuetudine feudorum, descendentibus non succedunt in feudis ascendentes, in §. 1. de success. feud. in vrb. feud. per rationes quas quidam adstruunt, quod minus idonei bello senes quæ iuuenes: quia per feudi traditionem consulari hereditibus, id est, filiis, non ascendentibus, & aliis: de quibus disputant inter p. in §. 1. de natu. success. feud. in vrb. fea. glo. in §. 1. de natu. success. feud. eod. lib. Bart. Chassin §. 6. ad verba, & les enfans de ses freres, nu. 5. & 6. & 7. Vbi & id ipsum ad emphyteosin extendit ecclesiasticam Guill. Benedic. de hac etiam verita ascendentibus feudi & emphyteoseos ecclesiasticæ successione tractat, in c. Raynuitus, ad ver. Et uxorem nomine Adelsiam, nu. 92. 93. 94. Quæ tamen de feudo nouo dicta intelligunt. Et ideo successione in feudo antiquo vel paterno locum habere concludunt, secundum sententiam Petri Iacobi, in praxi, tit. de libel. ex condic. & morib. pen. col. Chassa. ad §. 1. tit. des success. feud. ad ver. & les enfans de ses freres, num. 12. Iac. de Ard. 70. in tit. de success. feud. Deinde probatur & succedere patræ filio, in in manibus domini eiaruit feudum eliens in fauorem filii, ut in filium inuestiret, ea lege ut si filius præmoreretur, ad patrem feudum rediret, de Ard. 20. in §. 1. de nat. succ. feud. Chassa. vbi sup. nu. 8. in 1. limit. Item si filius contemplatione patris de feudo fuisset inuestitus propter seruitia patris, Aluaro. & alii inter. ad tit. 1. de nat. succ. feud. ar. 1. l. dedit dotem, de col. bon. P. l. sed si plures, §. in arrogato, de vulg. P. In Gallia vero proprii sunt mores etiam in feudo, tamen ex consuetudine generali, in illis successio, quæ locum habet in patrimonialibus, Chassa. vbi sup. nu. 10. & ad §. 1. ad ver. enchos feudales, tit. de feu. in consue. Bur. 70. Fab. in auth. ingressi, de sacros. eccle. Guill. Bened. in c. Raynuitus, ad ver. & uxorem nomine Adelsiam, num. 94.

¶ Obseruant & nihilominus iura Iustiniana casus, in quibus admittitur successio ascendentibus. Si patres qui habebant filios ex primo matrimonio, vel maritus mortua uxore matre eorum, vel mater mortuo marito, nuptias repetant. Nam tunc coniunx, qui in matrimonium repetit, non potest in proprietate succedere in his bonis, quæ a priore præmortuo coniuge filio mortuo aduenerunt: in aliis tamen succedit, siue autina sint, siue aliunde quaesita, vna cum fratribus mortui, §. si autem intestatus, §. si vero expectet, de nup. col. 3. Corrigit, d. §. si autem, l. cum igitur aliquando sit, de non elig. sec. nub. in auth. col. 1. tit. 2. vide l. femina, & auth. ex testamento, & auth. uxore, de sec. nup. C. §. Gregoriana, vers. perspeximus, de non elig. sec. nub. in auth. eod. Hoc disputat & concludit Guill. Bened. in d. verbis & uxorem nomine Adelsiam, nu. 83, 84. 85. 86. 87. 88. Chassin in §. 6. tit. des successions, ad verba ligne directe, nu. 7. in 4. limitat. Angel. in §. hinc nobis, per illum tex. de nup. in auth. Et quamuis in familia, l. 1. C. de sec. nup. pena remissa sit transeuntibus ad secundas nuptias, c. pen. & fin. eod. propter dictum Apostoli, nubat in Domino, quia post mortem soluta est mulier a lege viritatem remanent penæ legales, & ademptionis bonorum ex hac coniunctione repetita per habentem liberos, si in fauorem liberorum sunt, Oldra. consil. 33. ibi, quidam habuit uxorem, vide Roman. consil. 2. & consil. 190. vide Pbi. Dec. consil. 230. Interpr. ad c. fin. de sec. nup. Bart. in l. liberorum, §. 1. de iis qui nos. inf. P. Felin. plene in c. ecclesia Sanctæ Mariæ, consil. 16. de consil. ut tradit iudicari vbi sup. Bened. nu. 90. Ut etiam l. omnem, C. ad Tertullia. locum habeat, nisi testator vel testatrix, a quibus bona processerunt, prohibuerint penas has locum habere, Bald. & Paul. Castr. in l. filium quem habentem, C. famul. ercise. Quod autem diximus de lucri priuatione prætextu secundi matrimonii, multo magis etiam habere locum, quando auus vel auia vel superiores succedunt descendentibus, scribit D. Guillelmus Benedic. vbi supra, numero 89.

8 Docent & iura nostra, secundo loco matrē excludi a successione filii, si eo cōstituto in minori etate, in qua mortuus fuerit, non petierit tutorem dari intra annum, *l. sciant. de legit. hered. C. §. de Senar. Tertul. Bart. in l. 2. §. quod si forte. eod. P.* vel si ventri non petiit curatorem. *l. 2. §. quod si prognans. ad Tur. in l. P. Bart. in l. matres. eod. P.* Patet tamen Chalfanzus. ex negligentia non petiit tutorem minor, non petiit autem administratrix personæ & bonorum filii est, si vel. *l. Chaff. ad d. §. 6. de successione. ad ver. ligno directe. n. 7. limit. 2.* Et cenetur quis semper iure suo uti, si agatur de evitando crimine. *l. merito. pro soc. in P.* Veruntamen si ad secundas nuptias conuoluerit, cessat hæc præsumtio: si non petierit tutorem: & ideo ius illi admittit successione, *§. si autem tutelam. de nupt. in auth. l. omnem. 6. C. ad Tertul. 2. §. si mater tutelam. eod. P.* ubi distinctio ponitur. Hanc tamen penam putat sublatam esse per consuetudinem idem Chalfanzus, *ubi proximi. in 3. limitat.*

9 Tertio, si priuari filii successione contra tabulas filii patrem responsum est, si contra pietatem eum male afficiens, eum manumittere coactus fuerit. *l. in si a par. quis sue. man. P.*

10 Neque si qui deliquit, dignus præmio est. *l. relocatorum. §. fin. de inter. & relega. Sed necis, quarto qui liber. s. necauit, eorum habet successione. l. si ab hostibus. §. fin. solut. matrim. Idipsum si culpa eius mortui sunt. l. 3. de his, quibus ut indig. P.* Si enim indignus est successione defuncti, qui non vindicauit eius mortem, *l. heredem. eod. P. l. 1. C. eod. cum similib.* multo magis qui eam intulit.

11 Subinde si quinto loco, parentes, qui liberorum in furore conitutorum curam neglexerint priuatur successione eorum, ut indigni, *auth. liberi. C. de episc. audien. §. si unum de predictis parentibus, ut cum de appell. cognosc.*

12 Proximam est sexto loco, vt qui quæve, filii filiamve exposuerit, vltra penas quas meretur criminis, priuatur successione. *C. de infans. ex post. l. 2. eo. C. l. 1. §. pena. de libe. agnos. P. l. nec filium. C. de par. pote. Sic enim expositus, videtur incertum patrem & matrem, vel eam habere, qui dignus filio non fit, cum filium dignum se non existimauerit. Et ideo vitilitati omnia ex filio proveniente priuandus, *l. fin. pro derel. P. l. 1. §. sed scimus. de lat. lib. toll. C.* quamuis certus fuerit. Dicunt enim comici & tragici poete, aliquique alii historice auctores, mulieres seu meretrices, quæ seuo crimine exponebant liberos, non oblitus penitus se esse matres, sed ex ornata suo quadam cum filiis exponere, ex quibus aliquando agnoscebant liberos. *Per. Victor, lib. 2. var. lectio. ca. 3. Plutarch. in Theseo.* Quod tamen fallax est argumentum probationis. Et hæc quidem ita se habent in iure ciuili propofita & emendata. Reliquum est, vt quid de successione ascendendum alibi & apud aliquas nationes statutum sit, paucis indicemus: vt ex paucis liceat colligere suum cuique morem, & leges patrias confirmatas a superiore. in succedendo siue ex testamento, *l. fin. specialit. 9. C. de testamen. siue ab intestato, esse sequendas.* Tanta enim est humanorum ingeniorum diuersitas, tanteque ac variz legum occasiones, vt non iisdem regulis eade in apud diuersos temperari nequeant.*

13 Lex si Alemanorum in successione parentum, hæc, *in legib. Alemanor. tit. 92. §. 1. Si qua mulier, qua hereditatem paternam habet, post nuptum prognans peperit puerum, & in ipsa hora mortua fuerit, & infans viuus remanserit aliquanto spatio, vel vnius horæ, ut possit aperire oculos, & videre culmen domus, & quatuor parietes, & postea defunctus fuerit, hereditas materna ad patrem eius pertinens: & tamen si testes habet pater eius, qui vidissent infantem oculos aperire, ut potuisset culmen domus videre & quatuor parietes, tunc pater eius habet licentiam cum lege defendere.* Statim aut iure ciuili, ubi natus est posthumus, fit heres patris & matris, si viuus perfecte natus est: & si vocem non emiserit, & licet illico postquam in terram cecidit vel in manibus obstetricis, decessit. *l. 2. §. 3. C. de posth. hered. instit. lib. 6. C. tit. 9.* Lex autem Salica sic habet, *in tit. 62. de allod. Si quis mortuus fuerit, & filios non dimiserit, si pater aut mater superstitus fuerint, in ipsam hereditatem succedant.* Et hæc lex cum legibus iuris ciuillis nouis conuenit. Lex quoque Ripuaria hæc, *in tit. 58. §. 1. Si quis absque liberis defunctus fuerit, si pater materq, superstitus fuerint, in hereditate succedant.*

2 Agnati qui, & quando ab intestato succedebant: & qui consanguinei fratres, & uterini.

3 Agnati tantum proximiores succedunt.

4 Fœmina quomodo & quando ex l. 12. tab. & media Iurisprud. & nona vocarentur ad successione intestati.

5 Collateralium personarum succedendi qui hodie ordo.

6 Fratrum filii & sororum etiam dotatarum iure representationis quomodo succedant patris.

7 Frater uterinus tantum, & consanguineus tantum defuncti, quomodo succedant intestato.

8 Fratrum intestati successione tria singularia.

9 Fratris indigni hereditas ab intestato ei deuoluta, cui deferenda, si se an proximioribus.

10 Spiritus quibus collateralibus succedant ab intestato, quive eis succedant.

11 Sed quid si illi incestuosi sint vel adulterini, vel matres illustres. In Gallia non succedunt, nec illis succeditur ab intestato. Et qui illorum bona habent. *num. 11. l. 1. 2. 3.*

12 Adoptiuo quomodo consanguinitatis iure succedant transfusaliibus.

13 Adoptiuorum bona vt in familiam redeant adoptantis, a quo processerant, lex Solonis.

Hereditas intestati defuncti, si non superlunt descendentes vel ascēdentes, deferitur ad cōiunctos ex latere. Variatus tñ huius successione ordo, sicut & qui erant descendentiū & ascendentiū. Nā leg. 12. tab. primū, vt diximus, deferretur suis: dehinc consanguineis: postea agnatis, & per fœminæ sexum proximioribus. *l. 1. §. fin. l. 2. de suis & legu. hered. P.* Et ex eadem lege admitterebantur pari modo fratres & sorores ad successione fratris prædefuncti, quamuis non essent ex eodem patre vel matre geniti, *l. 1. C. de legit. hered.* Alio iure frater & soror præmortui, cum filiis ex fratre alio præmortuo quoque superstitibus, siq; nepotes cum patris non concurrebant in hereditatem patris. *l. consanguinitatis, eod. P.*

Legis si verba 12. tabul. erant, *l. 26. §. 1. de legi. agn. succed. P.* si intestatus moritur, cui sui nec exstabit heres, agnatus proximis familiam, id est, bona, pronuntiat. *155. de verb. sign. P. habeto.* Agnati sunt, cognati per virilis sexus personas cognatione coniuncti, *§. si nemo suus, de legit. agn. succed. P. §. 1. de legit. agnat. iur. ap. l. 1. §. 2. §. agnati, de suis & legu. in P. l. in tit. tit. 11. §. 25. quasi a patre cōnati: vt ex eodē patre nati fratres vel sorores, agnati sibi sunt, qui & cōsanguinei dicuntur etiam *l. inter agnatos 5. vnde leg. l. 2. de suis & leg. l. 1. §. 1. de gra. aff. P. l. 4. rece. sent. 11. 8.* si ex diuersis nō eadem matre nati sint: quo casu essent & vicini dicti. *l. fratres, 2. 7. C. de inoff. testam.* Item patris fratris filio, & inuicem is illi, agnatus est. Eodem numero sunt fratres patruales, id est, qui ex duobus fratribus procreati sunt, qui & consobrini vocantur. *§. quarto gradu, de gra. cognatio. l. fin. §. quarto gradu, de grad. aff. in.* qua ratione etiam ad plures gradus agnationis peruenire poterimus. Consanguinei tamen proprie in hac questione successione, fratres & sorores sunt ex eodem patre: reliqui ab iis descendentes, agnati. *Theophil. ad §. ceterum, de leg. agn. succed. l. 2. in princ. §. l. 3. §. consanguinei, de suis & legu. hered.**

Verum si non omnibus simul agnatis dat lex hereditatem, sed iis, qui tunc proximio gradu sunt cum certum esse cōperit aliquem intestatum decessisse. *§. sunt autem agnati, de legit. agnat. succed. l. 2. de suis & legu. P.*

Lex si duodecim tabular. quidem indistincte vtrumque sexum masculorum & fœminarum secundum agnationis gradum vocabat: sed media Iurisprudētis postea secuta, quæ statuit, vt iure consanguinitatis seu fraternitatis sorores quæ essent, defuncti hereditatem caperent in vltiori gradu vero existentes, non caperent. Masculi autem earū hereditates ab intestato, etiam si longissimo gradu essent, admitterentur. *l. lege 12. tabularum, de lib. pater. §. ceterum inter masculos, de legit. agn. succed.* Hanc mediam Iurisprudētiam ad legem Voconiam refert Iulius Paulus, lib. 4. tit. 8. *idipsum in adit. l. in tit. tit. 2. 6.* Idq; statutū ita erat, ne fœminæ ditiores factæ, se viris æquarent. Videbaturque ex dignitate familiarum esse, vt in familiam masculorum, vt digniorum fœminis omnib. *l. 1. de Senar. P. l. in multis, de sta. ho. remaneret bona: & ita familiarū splendor conseruaretur, l. pen. §. de ven. in f. P. c. quæ in liberis, qui in aliam familiam non transeunt, consequimur, & æternitatis nomen per illorum generationem certius paramus. l. liberorum, 220. l. pronuntiatio, 195. l. familia, 196. de verb. sig. P.*

De successione intestati collateralium fratrum filiorumque. Cap. 11.

1 Hereditas intestati defuncti vario ordine delata ad collateralis.

